

КАЛИНКА.

— Надъ ливадитѣ калинка
Надалече полетя.
Детелино, детелинке,
Накжде ше литне тя?

Тамъ въ онѣзъ страни ли, дето
Шарятъ малкитѣ крилца,
И изгряватъ надъ полето
Чудноватитѣ слънца?

— Тя добра и благодатна
Ще лети отъ брѣгъ на брѣгъ,
А пѣкъ лѣтосъ цѣла златна
Детко, ше се върне пакъ.

Съ друга, хубава премѣна
Майка ѝ ше я стѣкми,
И ше дойде много рано
Въ наштѣ хубави земи.

— Ще я чакамъ, детелинке,
Дълго денемъ и ноше!

— Литна златната калинка:
Сбогомъ, палаво дете!

И. Стубель.

